

& habetur supra quæst. 12. uersic. Dixi etiam in princ. Probatur autem innocentia etiam per torturam modo, quo supra quæstio. 62. uersic. forma autem, sibi si uero non probat, infra quæstione 98. uersic. sed nunquid; Modum autem, & causam, quando sententia iam iata quis petit se admitti ad nouas defensiones; uide apud Marfil. ubi dixi in margine rubre de fideiuss. sub numero 280. ad Felin. in cap. ex litteris, coll. mihi 9. de re script. est autem legitima causa, quando ex actis non constat de delicto, ut ibidem, ut contingit in Capello. Drog. In hoc autem Ducatu. Cart. de execu. c. 1. nu. 72. Ref. Quod præses Marlianus. Et de altero Doctore istiusmodi familie supra quæstione 64. uersic. quæro, an Doctores in fine, & per

qua dixi infra q. 96. uersic. quæro nunquid. In hoc autem Ducatu per nouas constitutiones in titul. præalleg. talis admissio remissa est arbitrio Senatus, qui intellectus indicij quandoque illam concedit, & quandoque etiam negat. Regulariter autem istæ litteræ non conceduntur, nisi petentibus. dicit tamen Boss. in titul. de literis principis, & c. n. 4. quod Præses Marlianus eas quandoque concedebat etiam non petentibus. Et ego etiam semel uidi, quod cū fuissent concessæ litteræ ad nouas defensiones cuidam Io.

Boss. titul. de Principe sub numer. 208. Cur autem non petentibus admissio ad nouas defensiones concedatur, ut hic, uide Chart. de execut. sent. con. bannit. cap. 1. sub numero 270. alias enim in ap. innocens moderate ut iudicium iniuria, & odio inuicorum, ut ibidem. Drog. An autem admissio eius agentes non curarent eas (ut dicitur) lenare, & presentare, senatus iussit eas transmitti ex officio ad ipsum prærorem, cui mandauit, ut eas exequeretur etiam illo non petente. 4. Septemb. 1557. P. N. An autem admissus ad nouas defensiones statim facta admissione recuperet bona confiscata, & an ipsi incumbat onus probandi innocentiam suam, dixi supra q. 44. uersic. dixi quod, & seq. decret. in verb. confessio. Baiard.

QVÆST. XCV.

De executione sententiarum criminalium pecuniarum.

S V M M A R I A.

Ex Claro.

- 1 Quæ sit forma exequendi sententias criminales pecuniarias. Et an condemnato detur dilatio ad soluendum, prout fit in causis civilibus. ibid.
2 Et quid si reus non habeat modum soluendi, an luere debeat in corpus.
3 Et quid si non infradem legis deliquerit. Et an id seruandum sit etiam contra officiales in eodem syndicatus. ibid.
4 Et quid si pars, cui uenit applicanda pars penæ pecuniariæ, nolit consentire, quod fiat commutatio in corporalem.
5 Et quid agendum, si condemnatus offerat caere bonis.
6 Et quid, si in solutione deficiat in uno nummo.
7 Et quid si reus sit soluendo, malum tamen subire penam corporalem.
8 Index an possit mulctam propter paupertatem remittere.
9 Quanto pars penæ applicatur parti offensa, & pars fisco, an tota fisco soluenda debeat.
Ex Additionibus.
1 Fideiussor de representando, si penam soluerit ob honorum publicationem, potest solutum recuperare à fisco, qui reo principali successit.
2 Fideiussor liberatur confiscatis bonis principalis.
3 Fideiussio præstita ore tenus duras duobus mensibus: in scriptis, perpetua.
Iudices qui sint competentes executionem sententiarum criminalium, an ordinarij, uel appellationum, remissiuè. ibid.
Iudices qui sint competentes executionum sententiarum criminalium in Regno Neap. an officiales Baronum, uel Regij, quando causæ per uiam appellationis ad Regia tribunalia deuoluuntur, remissiuè. ibid.
Sententia duæ una contra, & altera ad fauorem fisci, quæ sit exequenda, remissiuè. ibid.
4 Sententia contra principalem, an, & quando mandetur executioni contra fideiussores sine nouo processu.
5 Fideiussionis indemnitas uenit in eodè officio per modum sequelæ.
6 Fideiussor solues, (nò obstat appellatione interposita per principalem) debet conseruari indemnitas, si appellationem nescierit.
7 Clericus fideiubens de iudicatum soluendo coram laico, coram quo Iudice sit conueniendus.

- 8 Qui non habet in are, luat in corpore.
9 Amplia etiam in muliere.
10 Et a quo iud. ce. causa hæc sit tractanda civilis, uel criminalis.
11 Et in quibus personis hæc regula procedat.
12 Penæ corporalis quando subrogatur in defectum pecuniariæ est iudici arbitraria.
13 Clericus non habens in are, luat in corpore.
14 Contumax in expensis litis condemnatus non habens in are debet puniri corporaliter.
15 Et quid si pars, cui penam uenit applicanda, non consentiat mutationi penæ. Fideiussor de tuto carcere, uel de representando, admittitur ad cessionem honorum. Sed melius esset pro bono publico contrarium de cerne re. ibid.
16 Mulctæ propter paupertatem non commutatur in corporalem, sed potest Index illam remittere.
17 Compositio mulctæ fit ad arbitrium iudicis.
18 Index nò potest contumaci remittere expensas, & interesse partis.
19 Mulctæ propter paupertatem remissa non exigitur, si reus uenerit ad pinguiorem fortunam.
20 Mulctæ aliudicata parui non potest remitti.
21 Mulctis geminatis, una tantum soluetur.
22 Penæ diuidenda inter fisco, & partem, an, & quando exigatur à fisco in totum.
* 22 Mulctæ unde dicatur.
23 Fiscus potest diuidere rem sibi applicatam cum alio, & illi alibi datur electio. Et alienare rem communem inuito socio, etiam quod minor pars sit ipsius fisci. ibid. Fiscus concurrens cum aliquo in pignore, potest alienare pignus, & anterioribus creditoribus satisfacere, & sibi residuum retinere, ibid. Fiscus potest alienare rem communem, etiam cum ecclesia, ibid. Etiam quod sit diuidua, ibid. Non tamen quando habet solum usum fructuum, ibid. Fiscus in alienatione rei communis debet prius interpellare consortes, ibid. Fiscus non potest rem alienare, non habita fide de pretio, & non præcedentibus subhastationibus. ibid.
24 Penæ applicatur iniuriato, quando ille deliquit, cui erat applicanda.
25 Condemnatio quomodo sit faciendâ, quando pena est applicanda pro parte fisco, & pro alia accusatori, remissiuè.
26 Fiscus non potest impedire, quin soluaturs pars penæ priuato, cui debetur. Præscripta parte penæ applicanda offensa, præscribitur etiam pars applicanda fisco, ibid.

ADDI.

ADDITIONES, Ad Quæst. XCV.

Dones soluerit. supra quæst. 46. uersic. ibi uerò; & ibi seipsū allegat. Drog.

Quatuor mensium ad soluendum. Hanc regulam cum sex fallentis uide per Soc. mihi sup. reg. 489. Grach.

Quandoque etiam. Adde supra quæstio. 46. uersic. sed quomodo ubi dicitur de relaxatione rei sub iuratoria cautione; uide Marfil. Rubr. de fideiuss. numer. 349. & 362. Drog.

Si uero reus condemnatus. Adde, quod si fideiussor eum non consignauerit, & penam fideiussionis fisco soluerit, quod fiscus tenetur soluere d. fideiussori d. penam, si bona rei fuerint publicata, etiam quod publicatio honorum ipso iure ueniret imponenda. Becc. consil. 57. sed fideiussor confiscatis bonis liberatur l. si debitor ff. de fideiuss. Marfil. in rubr. de fideiuss. numer. 346. si fiscus uult habere hæreditatem banniti. Herc. in tractat. de caut. de non offen. cap. 23. num. 13. & Cuman consil. 32. num. 2.

Item adde, quod fideiussio præstita in uoce durat uobus mensibus, præstita uero in scriptis durat perpetuo, ut in l. pen. in C. de fideiuss. Afflic. in consil. si uelatus nu. 24. fol. 282.

Adde, quinam sint iudices competentes executionum sententiarum criminalium, an iudices ordinarij, uel appellationum

latè per Herc. in l. a diao Pio §. sententiam Romæ col. 9. uersic. prædictis ff. de re iud. & in Reg. Neap. an officiales Baronum, uel Regij, quando causæ deuoluuntur ad Regia tribunalia per uiam appellationis, habetur per Viu. Fran. in decif. 510. per totam. Itè adde, si duæ sententiæ contrariæ, à duobus iudicibus ordinarijs fuerint latae, quarum una sit contra fisco, altera ad fauorem, quæ sit exequenda, habetur per Coua. var. resolut. lib. 1. c. 16. n. 24. Baiard. e. Tunc si quidem. Quæ nunquam cessat nisi facta solutione Fatin. q. 34. nu. 107. vol. 1. Ref.

Et scias quod contra fideiussorem. Adde, quod sententia lata contra principalem, non mandatur executioni absque nouo processu contra fideiussores, qui pro aliquo in instrumentis fideiussissent; fescus si apud acta ita promississent, quoniam tales dicuntur fideiussores contractus, & non iudicij, ita latè Bero. in consil. 206. numer. 30. vol. 3. & Herc. de caut. de non offendens. cap. 29.

Item adde, quod fideiussor pro eius indemnitate, si soluerit penam, poterit implorare officium iudicis malefactorum, ut ab eo indemnitas conseruetur, quia id uenit incidere in eodem officio per modum sequelæ. Bald. in l. cum uendente, C. ubi causæ fiscales, quem sequitur Felyn. in capit. cum oporteat Iul. Clar. Sentent. Pract. Cri. m.

QVÆST. CXV.

V A E R O nunc. quæ sit forma exequendi sententias criminales.

Respondeo quod si quidem condemnatio est pecuniaria, & reus in carceribus detentus, solet retineri, donec soluerit ipsam condemnationem, nec relaxatur, etiam si offerat idoneam cautionem. Et aduerte, quia licet in civilibus condemnatus in pecunia habeat terminum quatuor mensium ad soluendum, ut dixi infra libro proximo, aliud tamen est in criminalibus: nam ille, qui est pro crimine condemnatus ad soluendam penam pecuniariam, non habet huiusmodi terminum. quadrimestris ad soluendum. Et est communis opinio, ut ait Ias. in l. debitoribus, numero 16. & seq. ff. de re iudic. quem refert Boss. in tit. de sent. num. III. sed compellitur ad soluendum statim, uel intra modicum tempus arbitrio iudicis. Quædoque etiam, si dubitetur, an reus habeat modum soluendi, uel timeatur, ne bona eius mobilia occultè alio transferantur, solet (fisco instante) fieri apprehensio honorum condem-

colum. fin. extra de accus. & decif. Lucen. 92. numer. 31. Item adde, quod si fideiussor pro suo principali pena soluerit, non obstante appellatione interposita à principali, debet conseruari pro eius indemnitate, si de appellatione notitiam non habuerit d. decif. Lucen. consil. 92.

Item adde, quod si clericus fideiussionem fecerit de iudicatu soluendo coram indice laico, uel ecclesiastico, an Iudex laicus contra eum exequi poterit, Anchar. in c. ea quæ num. 26. de reg. Iur. in 6. Baiard. g. Sin autem reus. Sua rez fol. mihi 481. b. uide Gabr. tit. de fideiuss. conclus. 1. num. 80. Guid. PP. q. 26. Ref.

Sed quid si reus. uide Farin. tit. de delict. & pen. uol. 1. q. 26. numer. 1. & 3. ubi quid in nobili, & clerico num. 11. & 12. Et an iudex penam imponere possit corporalem, si pecuniariam non soluerit num. 12. & 14. & Clar. supra quæst. 93. uersic. quæro nunquid. Ref.

Si quid si reus. Adde quod uidendum omnino ad hanc regulam, qui non habet in are, luat in corpore Marian. Socin. in cap. ad liberandam num. 113. de Iudicis. ubi latissimè quomodo intelligatur, & ponit octo limitationes; uide etiam Far. in quæst. 26. per totam.

Item adde, hoc etiam procedere in muliere, quæ luat in corpore, si non poterit soluere penam pecuniariam, in qua fuerit condemnata, per tex. in l. si quis id quod ff. de iurisdic. omn. iudic. & Foller. in pract. crim. in uerb. notatos capiat de persona numer. 19.

Item adde, quod si cõtingeret, quod aliquis esset puniendus aliqua penâ civilis pecuniaria, & quia propter impotentiam non posset soluere pecuniam, debet luere in corpus, licet si posset soluere, iudicaretur à iudice civilis, tamen hoc casu iudicabitur à criminali, Capic. decif. 27. num. 19. & Franc. in decif. 358. num. 5. vol. 2.

Item adde, quod ista regula habet locum in civilibus personis Bart. in l. 1. §. ff. de pen. Salic. in l. & si seuerior. C. de infra. de quo per Alex. in l. si quis id quod ff. de iurisd. omn. iudic. col. 1. & idè dicit Bal. in Doctore, & iudice, qui male iudicauit per imperitiam, in rubr. C. de poen. iud. qui mal. iudic. Bologn. in authent. habita n. 58. C. ne fil. pro patr. & Fran. in dec. 358. circa fin. uol. 2.

Item adde, quod pena corporalis loco pecuniariæ erit arbitraria iudici Ias. in d. l. si quis id quod nu. 29. & Menoc. de arbit. iud. lib. 2. cap. 447. ubi dicit hanc mutationem penæ debere locum etiam in clerico, dummodo fiat à suo Iudice, & idè affirmat Boer. decif. 349. nu. 1. & ibi Menoc. dicit, quod contumax in expensis litis condemnatus, penam feret corporalem, si non habet unde soluat. Et dicta regula habet etiam locum in emenda, & estimatione damni ipso crimine proximo illati. Couar. var. resolut. lib. 2. c. 1. hic allegato sub. nu. 8. Ius tamen puniatur per tex. in l. qui ades ff. de incend. ruin. naufr. Baiard.

Nun 3 Qui

i Qui non habet in aere, luat in corpore. Adde statutum nostrum Palauic. in crim. rub. 6. Menoch. de arb. iud. lib. 1. q. 80. nu. 704. Drogb.

Qui non habet in aere. Et erit tunc pena arbitraria iudici. vide Farina. d. q. 26. n. 17. de qua Pegu. dec. 5. latè tractat. Ross. Bene verum est. Farin. d. q. 26. n. 1. in fi. Ross. 1. Quendam Antonium Rauarium. Et de isto Antonio Rauario supra q. 95. in fin. vbi similiter propter commutationem penam reprehensum est Praetor. Drogb.

m Et nota. Quid in officiali in syndicato condemnato. Farin. d. q. 26. nu. 16. Ross.

n Plurimum tamè officiales. Adde Marfil. aub. de fide. n. 178. Drog. o Sed quæro. Farin. d. q. 26. nu. 23. Ross.

Sed quæro. Adde, q. 15 contrarij iudicium fuit per fact. conf. Neapol. vt attestatur Frac. in decif. 358. nu. 4. ne condemnatus in carceribus marcescat, & quod dicta Regula procedat in pena pecuniaria parti applicanda, dummodo ex delicto descendat, & etiam in pena damnorum, & iniuriarum, siue civiliter, siue criminaliter agatur, latè Ludo. à Peguer. decif. 6. per tot. Sed non potest commutari in corporalem, nisi actore consentiente, in cuius manu est expectare debitorem suum, si ad pinguiorem fortunam deuenit, lib. nu. 11.

16 Item i adde, q. pena fideiussionis præstatur de presentando inquisitum vel carceratum, comprehenditur sub Regula prædicta, sed fideiussor admitti debet ad cessionem bonorum, vt per Frac. dec. 507. vo. 3. Sed forsitan melius esset pro bono publico, quod pena posset commutari in corporalem. V. demus enim quotidie, quod multi, qui habentur pro diuitibus scientes non esse soluendo, vel quia eorum bona sunt aere alieno grauata, aut fideicommissis, vel dotium restitutioni obnoxia, aut ex alia causa, non curat decipere fisco

spond. quod hoc casu seruanda est regula, quod, qui non habet in aere, luat in corpore. l. ff. de in ius vocan. Et ita solet communiter dici, vt ait Bero. in capit. cognoscentes, num. 42. de constitut. Et poterit index, qui videt reum non esse soluendo, commutare penam pecuniariam in corporalem. Et ita quotidie obseruatur. Bene verum est, quod hæc commutatio in hoc ducatu non fit nisi per senatum. Et ideè fuit grauiter reprehensus quidam prætor, qui fecit fustigari inconsulto senatu quendam Antonium Rauarium, qui non habebat modum soluendi penam pecuniariam, in quam fuerat pro blasphemia condemnatus, 29. Aug. 1559. P. N.

3 Et scias, quod licet aliqui dixerint, quod hæc regula locum non habet, nisi in eo, qui deliquit in fraudem Legis, sciens se non posse soluere penam pecuniariam: communiter tamen Doctores tenent distinctè locum habeat, siue deliquerit ea cogitatione, siue non, vt attestatur Salyc. in l. fi. post num. 4. C. de sepulcr. violat. Et nota, quod hæc conclusio de rigore iuris seruanda esset etiam contra officiales, qui condemnantur in syndicato, vt scilicet si non possunt soluere penam pecuniariam, & in qua fuissent condemnati, punirentur pena corporali: nihilominus de consuetudine hoc non seruatur contra ipsos: sed solummodo tenentur in carceribus, donec soluerint, ut dicit Bal. in cap. 1. §. indices, nu. 2. de pace iuram. firm. vbi etiam Apostil. attestatur, quod ita obseruat practica, & illam refert Paris Tur. de syndic. fol. 300. num. 12. Amed. de synd. num. 160. & Apostil. ad Bar. in l. si index, in verbo. Si index, ff. de varijs, & extraordin. cogn. & Iac. de Sauto Georg. in l. si filius fam. num. 5. ff. de iudic. & in l. mancipia. nu. 9. C. de seru. fug. Vt plurimum tamen officiales tam in principio officij, quam tempore syndicati præstant

4 idoneos fideiussores, qui deinde compelluntur ad solendas condemnationes contra eos secutas. Et sic ista quasi raro contingit in practica.

4 Sed quæro, quid si pars, cui in totum, vel pro parte venit applicanda pena pecuniaria, nolit consentire, q. iste condemnatus, qui reuera non est soluendo, possit luere in corpore? Respond. quod hoc casu non debet index aliquid decernere, sed permittere, quod condemnatus stet in carceribus, & hæc est communis opinio, vt dicit Boer. decif. 349. post numer. 8. col. 3. vers. secundo si is.

5 Sed pone, quod iste, qui est condemnatus ex delicto in penam pecuniariam, offerat cedere bonis: nunquid erit audiendus? Respond. quod non, sed opus est, quod luat in corpore. Et ita tenent communiter Doctores, vt dicit Alber. in 2. parte statutorum, quæst. 196. Item quæro, an in pñis. Hanc etiam dicit esse communem opin. Cappolla consil. crim. 9. versic. & ex prædictis apparet, quæ refert Didac. lib. 2. resolut. cap. 1. nu. 8. Dec. in l. si quis id quod, num. 22. ff. de iurisdict. omn. iudic. q. licet secus sit in debitore ex contractu, vt dixi infra lib. 7. §. obligatio. Regulariter enim in obligationibus descendentibus ex maleficio non potest quis vti beneficio cessionis bonorum. Et ita tenens communiter Doctores, vt attestatur Alb. in rub. C. qui bo. ced. poss. post nu. 14. ver. ultimo quæro.

6 Quæro, quid si iste reus in soluendo pena in vno numero contumaciter deficiat, nunquid adhuc opus erit, vt luat in corpore? Respond. q. sic. itatenet Bal. in d. l. fi. in vltimis verbis, C. de sepulcr. viol. & est communis opin. vt dicit Gomes. in §. penales, nu. 38. Instit. de actio. subdens quod licet hæc opi. sit dura, tamen quia est communis non est ab ea in iudicando recedendum: & illum refert Boer. in d. decif. 349. post numer. 8. versic. quinimo si talis, & Viuius in lib. communium opi. in q. 9. Cedere volens. Quæro etiam, quid si reus sit soluendo, malis tamen subire penam corporalem, quam pecuniariam, nunquid erit audiendus? Respon. quod non, sed cogendus est soluere penam pecuniariam. Et est communis opin. vt dicit Dec. in d. l. si quis id quod, nu. 22. & sequenti.

3 Hæc autem omnia locum habent in condemnatione pecuniaria per sententiam diffinitiuam prolata.

fideiubendo pro reis carceratis de repræsentando vel de tuto carcere, ut au fugere possint; quod nunque nõ noceret, si aliqua pena corp. in defectu pecuniaria subijceretur, & idè arbitror, q. Principes, si speciali decreto prouiderent, bene facerent, vt uidelicet quod fideiussores huiusmodi, qui tempore fideiussionis non erant soluendo, mitterentur in exilium, vel ad turremes, iuxta qualitatem personarum, donec soluerent penam promissam, uel reum in fortijs Curie consignarent, nam dicta frays est causa fugæ, & quod delicta remaneant impunita, vt sæpe habuit in factu. Baiar. p. Offerat cedere bonis. Farin. d. q. 26. n. 4. & 70. Ross. q. Licet secus sit. Farin. q. 25. & 70. Ross. Quæro quid si iste reus. Farin. d. q. 26. nu. 9. & 10. Ross. Resp. quod non. Sup. q. 81. vers. Solet etiam ad fin. Drog. Hæc autem omnia. Adde, quod i imo ista regula non procedit in multa, vt per Afflic. super feud. in tit. quæ sunt regalia, §. multatum n. 11. & quæ requirantur, ut quis multari possit, per Rolan. in consil. 39. nu. 33. uol. 4. & consil. 47. nu. 45. uol. 2. Sed Rolan. in hoc, quod debet citari personaliter, & quod bannus non possit, nisi sit in uera contumacia, impugnatur per D. Clar. sup. q. 31. Vericulo dictum est, & in hac materia multa, Vide D. Nattam in consil. 17.

18 Item adde, quod si res est applicata fisco, de qua alter habere deberet partem, & recipit dimissionem, fiscus debet diuidere & dare electionem delatori, vel simili. Bart. in d. §. Senatus, & Socin. in cap. qualiter, & quando, nu. 1216. de accusat. & nedium fiscus potest rem communem diuidere, sed etiam alienare inuito socio, licet habeat minimam partem rei, vt notat Fel. in cap. quæ in Ecclesiis, col. 19. de constitut. vbi etiam dicit, quod esse, vt Princeps prius requirat consortem, quam alium extraneum, & procedit speciale etiam per alium contractum, puta locationis & pignoris, licet sit posterior creditor in re, quia poterit alienare pignus, & ex pretio anterioribus creditoribus satisfacere, & residuum retinere, Bald. in consilio 171. volum. 1. Decian. consil. 235. col. 4. & Boss. in tit. de fisco, & privileg. eius nu. 39. & hoc privilegium etiam habet locum, si rem communem haberet cum Ecclesia, Ioan. de Plat. & Rhinus Enghiber. l. 1. C. de vend. rer. fiscal. lib. 1. Idemq. procedit in re obligata fisco, & alteri priuato, vt etiam fiscus eam vendere possit. Bald. in d. l. 1. & Salic. in l. multum, C. com. rerum alien. & hæc procedunt, quamuis res sit diuina, gloss. in dicta l. 1. & Ioan. Plat. & hoc quando est vtile fisco, quod tota res vendatur, vt per Ba. in d. l. 1. Immutatur tamen istud privilegium, si fiscus habet tantummodò vsum fructum, secundum Baldum in d. l. multum, & etiam non procedit, si fiscus primo non interpellat socium. Ripa in l. reui electione, §. labeo, ff. de leg. 1. & l. in l. fin. num. 1. C. de iur. emphyt. & fiscus non potest alienare habita fide de pretio, sed solum soluto pretio, si procurator §. fin. ff. de iure fisci: & nisi cum subhastatione legimum facta, l. 1. C. de fide instrum. & latè Boss. in dicto titulo de Fisco, & privileg. eius, num. 37. & 38.

25 Item, i adde, quod quando deliquit ille, cui debet applicari pars pena, vel quod delinquenti consentit, pena debet applicari iniuriam patiens, secundum Afflic. super feud. in tit. quæ sunt regalia, §. penarum, nu. 6.

26 Item i adde, quomodo sit facienda condemnatio, quando pena pro parte applicanda fisco, & pro parte accusatori. Bart. in l. Senatus, §. Senatus, ff. de iure fisci.

27 Item i adde, q. ille, qui tenetur soluere, soluit partem suam priuato, idè iniuriato, liberatur, & hoc fiscus impedire non possit. Ita Bart. in l. iuncta glos. C. de vend. rer. fiscal. l. 10. quæ sequitur ibi Franc. de Plat. & Iacob. Rebuff.

Item adde, si pars, quæ applicatur parti offensæ, præscribitur pars, quæ applicatur fisco similiter præscripta censetur, est text. in l. fin. ad fin. C. de ijs, qui à non Dominis manus. Baiard.

18 Item adde, quod si res est applicata fisco, de qua alter habere deberet partem, & recipit dimissionem, fiscus debet diuidere & dare electionem delatori, vel simili. Bart. in d. §. Senatus, & Socin. in cap. qualiter, & quando, nu. 1216. de accusat. & nedium fiscus potest rem communem diuidere, sed etiam alienare inuito socio, licet habeat minimam partem rei, vt notat Fel. in cap. quæ in Ecclesiis, col. 19. de constitut. vbi etiam dicit, quod esse, vt Princeps prius requirat consortem, quam alium extraneum, & procedit speciale etiam per alium contractum, puta locationis & pignoris, licet sit posterior creditor in re, quia poterit alienare pignus, & ex pretio anterioribus creditoribus satisfacere, & residuum retinere, Bald. in consilio 171. volum. 1. Decian. consil. 235. col. 4. & Boss. in tit. de fisco, & privileg. eius nu. 39. & hoc privilegium etiam habet locum, si rem communem haberet cum Ecclesia, Ioan. de Plat. & Rhinus Enghiber. l. 1. C. de vend. rer. fiscal. lib. 1. Idemq. procedit in re obligata fisco, & alteri priuato, vt etiam fiscus eam vendere possit. Bald. in d. l. 1. & Salic. in l. multum, C. com. rerum alien. & hæc procedunt, quamuis res sit diuina, gloss. in dicta l. 1. & Ioan. Plat. & hoc quando est vtile fisco, quod tota res vendatur, vt per Ba. in d. l. 1. Immutatur tamen istud privilegium, si fiscus habet tantummodò vsum fructum, secundum Baldum in d. l. multum, & etiam non procedit, si fiscus primo non interpellat socium. Ripa in l. reui electione, §. labeo, ff. de leg. 1. & l. in l. fin. num. 1. C. de iur. emphyt. & fiscus non potest alienare habita fide de pretio, sed solum soluto pretio, si procurator §. fin. ff. de iure fisci: & nisi cum subhastatione legimum facta, l. 1. C. de fide instrum. & latè Boss. in dicto titulo de Fisco, & privileg. eius, num. 37. & 38.

25 Item, i adde, quod quando deliquit ille, cui debet applicari pars pena, vel quod delinquenti consentit, pena debet applicari iniuriam patiens, secundum Afflic. super feud. in tit. quæ sunt regalia, §. penarum, nu. 6.

26 Item i adde, quomodo sit facienda condemnatio, quando pena pro parte applicanda fisco, & pro parte accusatori. Bart. in l. Senatus, §. Senatus, ff. de iure fisci.

27 Item i adde, q. ille, qui tenetur soluere, soluit partem suam priuato, idè iniuriato, liberatur, & hoc fiscus impedire non possit. Ita Bart. in l. iuncta glos. C. de vend. rer. fiscal. l. 10. quæ sequitur ibi Franc. de Plat. & Iacob. Rebuff.

Item adde, si pars, quæ applicatur parti offensæ, præscribitur pars, quæ applicatur fisco similiter præscripta censetur, est text. in l. fin. ad fin. C. de ijs, qui à non Dominis manus. Baiard.

18 Item adde, quod si res est applicata fisco, de qua alter habere deberet partem, & recipit dimissionem, fiscus debet diuidere & dare electionem delatori, vel simili. Bart. in d. §. Senatus, & Socin. in cap. qualiter, & quando, nu. 1216. de accusat. & nedium fiscus potest rem communem diuidere, sed etiam alienare inuito socio, licet habeat minimam partem rei, vt notat Fel. in cap. quæ in Ecclesiis, col. 19. de constitut. vbi etiam dicit, quod esse, vt Princeps prius requirat consortem, quam alium extraneum, & procedit speciale etiam per alium contractum, puta locationis & pignoris, licet sit posterior creditor in re, quia poterit alienare pignus, & ex pretio anterioribus creditoribus satisfacere, & residuum retinere, Bald. in consilio 171. volum. 1. Decian. consil. 235. col. 4. & Boss. in tit. de fisco, & privileg. eius nu. 39. & hoc privilegium etiam habet locum, si rem communem haberet cum Ecclesia, Ioan. de Plat. & Rhinus Enghiber. l. 1. C. de vend. rer. fiscal. lib. 1. Idemq. procedit in re obligata fisco, & alteri priuato, vt etiam fiscus eam vendere possit. Bald. in d. l. 1. & Salic. in l. multum, C. com. rerum alien. & hæc procedunt, quamuis res sit diuina, gloss. in dicta l. 1. & Ioan. Plat. & hoc quando est vtile fisco, quod tota res vendatur, vt per Ba. in d. l. 1. Immutatur tamen istud privilegium, si fiscus habet tantummodò vsum fructum, secundum Baldum in d. l. multum, & etiam non procedit, si fiscus primo non interpellat socium. Ripa in l. reui electione, §. labeo, ff. de leg. 1. & l. in l. fin. num. 1. C. de iur. emphyt. & fiscus non potest alienare habita fide de pretio, sed solum soluto pretio, si procurator §. fin. ff. de iure fisci: & nisi cum subhastatione legimum facta, l. 1. C. de fide instrum. & latè Boss. in dicto titulo de Fisco, & privileg. eius, num. 37. & 38.

25 Item, i adde, quod quando deliquit ille, cui debet applicari pars pena, vel quod delinquenti consentit, pena debet applicari iniuriam patiens, secundum Afflic. super feud. in tit. quæ sunt regalia, §. penarum, nu. 6.

26 Item i adde, quomodo sit facienda condemnatio, quando pena pro parte applicanda fisco, & pro parte accusatori. Bart. in l. Senatus, §. Senatus, ff. de iure fisci.

27 Item i adde, q. ille, qui tenetur soluere, soluit partem suam priuato, idè iniuriato, liberatur, & hoc fiscus impedire non possit. Ita Bart. in l. iuncta glos. C. de vend. rer. fiscal. l. 10. quæ sequitur ibi Franc. de Plat. & Iacob. Rebuff.

Item adde, si pars, quæ applicatur parti offensæ, præscribitur pars, quæ applicatur fisco similiter præscripta censetur, est text. in l. fin. ad fin. C. de ijs, qui à non Dominis manus. Baiard.

QVÆST. XCVI. De executione sententiarum corporalium.

S V M M A R I A. Ex Claro.

- 1 Sententia capitalis statim executioni mittenda sit contra condemnatum, an autem expectandi sint decem dies ad appellandum.
- 2 Et quid si reus sit crimen confessus.

- 3 Bannitus, & condemnatus in contumaciam, si veniat in fortiam officialis, an statim sit contra eum facienda executio condemnationis.
- 4 Et an eo casu debeat index prius inquirere de veritate criminis.
- 5 Et quid si bannitus velit contra bannum aliquam exceptionem proponere.
- 6 Et an possit index exequi sententiam contra bannitum, qui per vim ductus fuerit in eius territorium.
- 7 Index secularis, ad quem remittitur delinquens condemnatus à iudice ecclesiastico, an debeat statim exequi, vel super ipso crimine de nouo cognoscere.